

Schaap met drie pootjes

Tanja Kole zet de wol van Nederlandse schapenrassen op een voetstuk, letterlijk en figuurlijk. Ze kneedt er met de hand vilt bolletjes van en stoffeert daarmee krukjes van meubelmaker Raymond Hilhorst.

TEKST LEO ALEXANDER SCHLANGEN

Voor elke kruk gebruikt Tanja de wol van één schaap

Een ongeluk zit in een klein hoekje, zeker bij het draaien van een was. Wat er precies misging, weet ze niet meer. Maar er ontstond iets heel bijzonders. De scheerwol kwam namelijk als kleine bolletjes uit de machine en dat zette Tanja Kole aan het denken. Ze boetseerde het in haar handpalm tot viltpakketjes en begon daarmee de zitting van een kruk te bekleden. De wol kreeg ze nota bene bij puur toeval van een Nederlandse boer. "Tijdens mijn vakantie liep ik hem tegen het lijf toen hij zijn schapen ging scheren", vertelt de ontwerpster. "Dat proces wilde ik weleens met eigen ogen zien. Nederlandse wol gaat doorgaans voor een paar eurocenten per kilo van de hand. Spotgoedkoop! Er wordt vaak niets mee gedaan of de wol wordt onzichtbaar verwerkt in bijvoorbeeld isolatiemateriaal. De boer in kwestie wilde het weggooien. Ik heb de wol van één schaap meegenomen en ben thuis gaan experimenteren."

Wolken van wol voor de zitting

Voor elke kruk gebruikt Tanja de wol van één schaap. "Dat van de buik, meestal het minst mooi, stop ik als vulling in de zitting. De rest komt er in de vorm van wolkjes bovenop. Ik gooi niets weg", vertelt ze. "Ik geef elke kruk een eigen nummer. Daardoor weet ik exact de herkomst van de wol én het betreffende schapenras."

Nederland telt tien inheemse schapenrassen. Na het nodige speurwerk heeft Tanja het afgelopen jaar een aantal boeren en herders gevonden die haar bellen als ze gaan scheren. Van hen krijgt ze wol van negen Nederlandse rassen zoals het Kempische heideschaap, de Schoonebeeker, het Veluws heideschaap, het Zwartbleschaap en de Blauwe Texelaar. "Ik miste alleen nog het Mergellandschaap. Er loopt nog één kudde in Limburg. Toen ik de herder belde, was ik net te laat. Hij had ze net allemaal geschoren. Maar volgend jaar is mijn 'stalenkaart' compleet."

De eigenschappen van de wol wisselen van ras tot ras, zo ondervond Tanja in de praktijk. "De enorm lange haren van bijvoorbeeld het Drents heideschaap zijn onmogelijk tot een bolletje te kneden. Die laat ik ongemoeid, met als gevolg een kruk met een soort punkkapsel."

Schaap met een permanentje

Binnen eenzelfde ras kunnen de verschillen ook enorm zijn. Niet alleen qua kleurschakeringen, maar ook wat betreft de structuur. "Zo ben ik al eens een schaap tegengekomen met een permanentje. Volgens de rasomschrijving hoort dat niet, maar ik vind het prachtig. De haren van een lammetje zijn geweldig zacht, terwijl die van oudere schapen net als bij mensen veel stugger zijn", vertelt Tanja, die gemiddeld voor een kruk twee tot vijf kilo wol gebruikt, afhankelijk van het schaap. Goed voor zo'n honderdtwintig bolletjes vilt per zitting.

Het houtwerk van de krukken neemt haar partner Raymond Hilhorst, een ervaren meubelmaker, voor zijn rekening. Voor de pootjes en het frame gebruikt hij alleen snoei- en afvalhout. Het duo, werkzaam onder de naam '0304', blijft overigens niet stilzitten op de zachte krukjes. Binnenkort hopen ze een stoel, een bank met viltbekleding en 'bolletjes-tapijten' te presenteren. 🐑

Kruk bij u thuis?

Elk krukje van 0304 is volledig met de hand gemaakt en qua structuur en kleurschakering uniek.
Prijs: vanaf € 350. Meer weten? Kijk op www.0304.nl